

Article 4. *Informació a les Corts Generals.*

Mensualment, s'ha de donar informació a les Corts Generals dels pagaments efectuats per aquest concepte.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 26 de febrer de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern en funcions,
FRANCISCO ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

4802 REIAL DECRET 326/1999, de 26 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de no residents. («BOE» 50, de 27-2-1999.)

La promulgació de la Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no residents i normes tributàries, representa la incorporació al sistema fiscal espanyol de la regulació independent de la imposició directa sobre la renda dels contribuents no residents en territori espanyol. El nou text legal recull les obligacions tributàries a què estan sotmesos els contribuents no residents, que abans contenia la normativa dels impostos sobre societats i sobre la renda de les persones físiques.

La integració en la nova Llei de la normativa legal aplicable als contribuents no residents exigeix, en correspondència amb el procés desenvolupat d'eliminar les disposicions relatives a l'obligació real de contribuir de les lleis que regulen els impostos personals, aprovar una norma reglamentària independent dels reglaments de l'impost sobre societats i de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

En aquest sentit, es fa necessari procedir a l'aprovació d'un nou text reglamentari que, sota la rúbrica de Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, contingui les disposicions reglamentàries que despleguen el règim de tributació dels contribuents no residents que estableix la Llei 41/1998. D'acord amb la recomanació que fa en el seu dictamen el Consell d'Estat, s'ha procedit a integrar en el nou Reglament el règim de pagaments a compte de l'impost que estableix el títol III del Reial decret 2717/1998, de 18 de desembre. D'aquesta manera, la normativa reglamentària de l'impost sobre la renda de no residents queda recollida en una única disposició.

El desplegament reglamentari de l'impost sobre la renda de no residents es fa en virtut de les habilitacions que contenen l'articulat i la disposició final segona de la Llei, i incorpora les previsions necessàries per a l'aplicació del règim tributari dels contribuents no residents en territori espanyol.

Aquest Reial decret conté un únic article, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, dues disposicions addicionals, una de derogatòria i una de final. Al seu torn, el Reglament de l'impost es divideix en cinc capítols, vint articles i una disposició final.

El capítol I conté les disposicions reglamentàries relatives a la tributació de les rendes obtingudes a Espanya per contribuents no residents mitjançant un establiment permanent, necessàries per completar la regulació legal sobre la matèria en la mesura que no queden establertes

per la remissió general que fa la Llei a la normativa de l'impost sobre societats, llevat de les disposicions relatives al règim de pagaments a compte de l'impost, que s'inclouen en el capítol V.

El capítol II regula els aspectes reglamentaris de la tributació de les rendes obtingudes sense mediació d'un establiment permanent, llevat dels relatius al règim de pagaments a compte. Inclou les normes sobre la determinació de la base imposable d'activitats o explotacions econòmiques efectuades sense establiment permanent i la regulació de les obligacions formals i de declaració d'aquestes rendes.

El capítol III regula els aspectes reglamentaris del gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents, en matèria d'obligacions formals i aplicació de les exempcions.

El capítol IV desplega l'article 33 de la Llei de l'impost, i regula el règim opcional per a contribuents residents en altres estats membres de la Unió Europea. El desplegament del règim conté les disposicions aplicables estructurades en tres aspectes: àmbit, contingut i procediment d'aplicació del règim.

El capítol V conté les normes reglamentàries del règim de pagaments a compte de l'impost sobre la renda de no residents, i regula en les dues seccions els corresponents a rendes obtingudes amb mediació d'un establiment permanent i sense, d'acord amb les característiques pròpies de les seves formes de tributació.

Finalment, la disposició final conté l'habilitació al ministre d'Economia i Hisenda per dictar disposicions de desplegament d'aquest Reglament i determinar la procedència d'utilitzar mitjans telemàtics de declaració.

En virtut d'això, a proposta del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió de 26 de febrer de 1999,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del Reglament de l'impost sobre la renda de no residents.*

S'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de no residents que figura com a annex a aquest Reial decret.

Disposició addicional primera. *Remissions normatives.*

1. Les referències que fa la normativa en vigor al títol V del Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 537/1997, de 14 d'abril, s'entenen fetes als preceptes corresponents del Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat per aquest Reial decret.

2. Les referències que fa la normativa en vigor al títol III del Reial decret 2717/1998, de 18 de desembre, pel qual es regulen els pagaments a compte en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en l'impost sobre la renda de no residents i es modifica el Reglament de l'impost sobre societats en matèria de retencions i ingressos a compte, s'entenen fetes als preceptes corresponents del Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat per aquest Reial decret.

Disposició addicional segona. *Atribució de competències.*

L'atribució de competències que fan el Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre el valor afegit, el Reial decret 1629/1991, de 8 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre successions i donacions, o altres normes del mateix rang o inferior, específicament

a la Delegació Especial de l'Agència Estatal d'Administració Tributària a Madrid, pot ser modificada de conformitat amb el que disposen l'article 103, apartat onze, 5, de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, i les ordres dictades en la seva aplicació.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. A l'entrada en vigor d'aquest Reial decret queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix. En particular, queden derogats:

a) El títol V i la disposició addicional segona del Reial decret 537/1997, de 14 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre societats.

b) El títol III del Reial decret 2717/1998, de 18 de desembre, pel qual es regulen els pagaments a compte en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en l'impost sobre la renda de no residents i es modifica el Reglament de l'impost sobre societats en matèria de retencions i ingressos a compte.

c) Les disposicions relatives a la tributació de no residents recollides en les normes esmentades a l'apartat 1 de la disposició derogatòria única del Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

2. Continuen en vigor les normes reglamentàries de rang inferior a aquest Reial decret que no s'hi oposin mentre no es faci ús de les habilitacions que preveu.

En particular, l'Ordre de 23 de desembre de 1997, per la qual es dicten normes de declaració dels impostos sobre la renda de les persones físiques, sobre societats i sobre el patrimoni, meritats per obligació real, com també el gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents, es determina el percentatge de despeses dels establiments permanents les operacions dels quals no tanquen un cicle mercantil, s'estableix la regla de conversió a la moneda nacional dels pagaments en moneda estrangera, es regula el certificat acreditatiu de la subjecció per obligació personal i es modifiquen les ordres de 15 de juny de 1995 i de 15 d'octubre de 1992, continua vigent en el que no s'oposi al que preveu la Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no residents i normes tributàries, i a aquest Reial decret, fins a l'entrada en vigor de les ordres que es dictin en virtut de les habilitacions que contenen aquestes normes.

Disposició final única. *Entrada en vigor i aplicació.*

1. El que disposa aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. En el cas de contribuents que operin mitjançant un establiment permanent, les normes del Reglament de l'impost sobre la renda de no residents s'apliquen als períodes impositius respecte dels quals sigui aplicable la Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no residents i normes tributàries.

Madrid, 26 de febrer de 1999.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,

RODRIGO DE RATO Y FIGAREDO

ANNEX

Reglament de l'Impost sobre la renda de no residents

CAPÍTOL I

Rendes obtingudes mitjançant un establiment permanent

Article 1. *Diversitat d'establiments permanents.*

Quan un contribuent disposi de diversos centres d'activitat en el territori espanyol que, d'acord amb el que disposa l'apartat 1 de l'article 16 de la Llei de l'impost, constitueixin establiments permanents diferents, ha d'adoptar per a cadascun una denominació diferenciada.

Quan es tracti de contribuents que són persones jurídiques, han d'obtenir a més un número d'identificació fiscal diferent per a cada establiment permanent.

Article 2. *Valoració de les despeses de direcció i generals d'administració imputables a l'establiment permanent.*

1. Els contribuents que operin a Espanya mitjançant un establiment permanent poden sotmetre a l'Administració tributària propostes per a la valoració de la part de les despeses de direcció i generals d'administració que correspongui a l'establiment permanent i sigui deduïble per a la determinació de la base imposable, d'acord amb el que disposa el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 17 de la Llei de l'impost. Aquestes propostes s'han de fonamentar en l'aplicació dels criteris d'imputació que estableix aquest precepte.

2. La tramitació i la resolució de les sol·licituds s'han de fer mitjançant el procediment establert per a les propostes de deducció de despeses en concepte de suport a la gestió prestats entre entitats vinculades, que regula a aquest efecte el capítol V del títol I del Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 537/1997, de 14 d'abril, amb la particularitat esmentada a l'apartat següent.

3. En relació amb el que disposa l'article 19.4 del Reglament de l'impost sobre societats, els contribuents, a l'hora de presentar la proposta, han d'aportar la documentació següent:

a) Descripció de les despeses de direcció i generals d'administració incloses en la proposta.

b) Identificació de les despeses que són imputables a l'establiment permanent i els criteris i els mòduls de repartiment aplicats.

c) Existència de propostes estimades o en curs de tramitació davant d'administracions tributàries d'altres estats.

Article 3. *Opció per a la tributació de determinats establiments permanents.*

L'opció manifestada pels contribuents que, d'acord amb el que preveu el paràgraf b) de l'apartat 5 de l'article 17 de la Llei de l'impost, optin per l'aplicació del règim general previst per als establiments permanents, produeix efecte durant tot el temps que duri la construcció, la instal·lació, el muntatge o l'activitat que constitueixi l'establiment permanent.

CAPÍTOL II

Rendes obtingudes sense mediació d'un establiment permanent

Article 4. *Determinació de la base imposable corresponent a activitats o explotacions econòmiques.*

1. En els casos d'activitats o explotacions econòmiques efectuades a Espanya sense mediació d'un establiment permanent, per a la determinació de la base imposable són deduïbles dels ingressos íntegres les partides següents:

a) Sous, salaris i càrregues socials del personal desplaçat a Espanya o contractat en territori espanyol, empleat directament en l'exercici de les activitats o les explotacions econòmiques, sempre que es justifiqui o es garanteixi degudament l'ingrés de l'impost que sigui procedent o dels pagaments a compte corresponents als rendiments del treball satisfets.

b) Aprovisionament de materials per a la seva incorporació definitiva a les obres o els treballs efectuats en territori espanyol. Quan els materials no hagin estat adquirits en el territori espanyol, són deduïbles per l'impost declarat a efectes de la liquidació de drets aranzelaris o de l'impost sobre el valor afegit.

c) Subministraments consumits en territori espanyol per al desenvolupament de les activitats o explotacions econòmiques. A aquests efectes, només tenen la consideració de subministraments els proveïments que no tinguin la qualitat d'emmagatzemables.

2. Les partides a què fan referència els paràgrafs b) i c) anteriors són deduïbles dels ingressos únicament quan les factures o els documents equivalents que justifiquin la realitat de la despesa hagin estat expedits amb els requisits formals exigits per les normes reguladores del deure d'expedir i lliurar factures que incumbeix a empresaris o professionals.

Article 5. *Obligacions formals.*

1. Els contribuents que obtinguin rendes de les que esmenta l'article 23.2 de la Llei de l'impost estan obligats a portar els llibres de registre següents:

- a) Llibre de registre d'ingressos.
- b) Llibre de registre de despeses.

2. Així mateix, els contribuents a què es refereix l'apartat anterior han de conservar, numerades per ordre de dates, les factures emeses d'acord amb el que preveu el Reial decret 2402/1985, de 18 de desembre, pel qual es regula el deure d'expedir i lliurar factures que incumbeix a empresaris i professionals, i les factures o els justificants documentals d'un altre tipus rebuts.

3. S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per determinar la forma de portar els llibres de registre a què es refereix aquest article.

Article 6. *Declaració de l'impost per les rendes obtingudes a Espanya sense mediació d'un establiment permanent.*

1. Els contribuents que obtinguin rendes subjectes a l'impost sense mediació d'un establiment permanent estan obligats a prestar la declaració i a determinar i ingressar el deute tributari corresponent.

Els contribuents que, pel fet de ser residents en països amb els quals Espanya ha subscrit un conveni per evitar la doble imposició, s'hi acullin, han de determinar en la declaració el deute tributari aplicant-hi directament els límits d'imposició o les exempcions que preveu el

conveni respectiu. A aquest efecte, han d'adjuntar a la declaració un certificat de residència expedit per l'autoritat fiscal corresponent, o el formulari pertinent que preveuen les ordres de desplegament dels convenis.

2. També poden fer la declaració i l'ingrés del deute tributari els responsables solidaris que defineix l'article 8 de la Llei de l'impost.

3. No obstant el que disposa l'apartat 1 anterior, els contribuents per aquest impost no estan obligats a presentar la declaració corresponent a les rendes respecte de les quals s'hagi efectuat la retenció o l'ingrés a compte de l'impost, ni respecte de les rendes subjectes a retenció o ingrés a compte però exemptes en virtut del que preveu l'article 13 de la Llei de l'impost o un conveni de doble imposició que sigui aplicable.

4. Estan obligats a presentar la declaració de l'impost, en els termes que preveuen els apartats anteriors d'aquest article, els contribuents que obtinguin rendes subjectes a l'impost exceptuades de l'obligació de retenir i ingressar a compte d'acord amb l'apartat 3 de l'article 14 d'aquest Reglament.

CAPÍTOL III

Gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents

Article 7. *Gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents.*

1. Les entitats no residents que siguin propietàries, o tinguin a Espanya per qualsevol títol béns immobles o drets reals d'ús o gaudi sobre aquests immobles, estan subjectes a l'impost mitjançant un gravamen especial que es merita el 31 de desembre de cada any i que s'ha de declarar i ingressar durant el mes de gener següent.

La declaració s'ha de presentar per cada immoble a la delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en l'àmbit territorial de la qual es trobi ubicat l'immoble sobre el qual recaigui la propietat o el dret real d'ús o gaudi. A aquests efectes, es considera immoble aquell que tingui una referència cadastral diferenciada.

Quan una entitat, d'acord amb el paràgraf anterior, estigui obligada a presentar una declaració per diversos immobles ubicats en una mateixa delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, ha de presentar una única relació en la qual s'especifiquin de manera separada cadascun dels immobles.

2. Als efectes del que disposa el paràgraf c) de l'apartat 5 de l'article 32 de la Llei de l'impost, es considera que hi ha una explotació econòmica diferenciable de la simple tinença o arrendament de l'immoble quan es doni qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Que el valor real de l'immoble o dels immobles la propietat o la possessió dels quals correspongui a l'entitat no resident o sobre els quals recaiguin els drets reals d'ús o gaudi no sigui superior a cinc vegades el valor real dels elements patrimonials afectes a una explotació econòmica. A aquests efectes, en els casos d'immobles que serveixin parcialment a l'objecte de l'explotació, s'ha de tenir en compte la part de l'immoble que efectivament s'utilitzi en aquesta.

Quan, de conformitat amb el que disposa el paràgraf anterior, no es pugui considerar que hi ha una explotació econòmica diferenciable que afecti la totalitat de l'immoble, la base imposable del gravamen especial està constituïda únicament per la part del valor cadastral, o si no del valor determinat d'acord amb les disposicions aplicables a efectes de l'impost sobre el patrimoni, que correspongui a la part de l'immoble no utilitzat en l'explotació econòmica.

b) Que el volum anual d'operacions de l'explotació econòmica sigui igual o superior a quatre vegades la base imposable del gravamen especial, calculada d'acord amb el que estableix l'apartat 2 de l'article 32 de la Llei de l'impost.

c) Que el volum anual d'operacions de l'explotació econòmica sigui igual o superior a cent milions de pesetes.

3. El supòsit que preveu el paràgraf d) de l'apartat 5 de l'article 32 de la Llei de l'impost també és aplicable quan la propietat de l'immoble es tingui de manera indirecta per mitjà d'una entitat amb dret a l'aplicació d'un conveni per evitar la doble imposició internacional amb clàusula d'intercanvi d'informació.

4. El ministre d'Economia i Hisenda ha d'establir els models que s'han d'utilitzar per a la declaració del gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents.

CAPÍTOL IV

Règim opcional per a contribuents residents d'altres estats membres de la Unió Europea

Article 8. Àmbit d'aplicació.

1. Poden sol·licitar l'aplicació del règim opcional que regula aquest capítol els contribuents per aquest impost que compleixin les condicions següents:

- a) Que siguin persones físiques.
- b) Que acreditin que resideixen en un Estat membre de la Unió Europea.
- c) Que acreditin que el 75 per 100 com a mínim de tota la seva renda en el període impositiu està constituït per la suma dels rendiments del treball i d'activitats econòmiques obtinguts durant el període en territori espanyol.
- d) Que les rendes obtingudes en territori espanyol a què es refereix la lletra anterior hagin tributat efectivament durant el període per l'impost sobre la renda de no residents.

2. A efectes del que disposen els paràgrafs c) i d) de l'apartat anterior:

- a) Per determinar la renda total obtinguda pel contribuent en el període impositiu, cal tenir en compte la totalitat de les rendes obtingudes durant el període, amb independència del lloc on s'hagin produït i sigui quina sigui la residència del pagador.
- b) Per a la qualificació de les rendes, cal atènyer-se al que disposa la normativa reguladora de l'impost sobre la renda de les persones físiques.
- c) Les rendes es computen pels seus imports nets, determinats d'acord amb el que disposa la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries. Són aplicables, si s'escau, les reduccions a què es refereix l'article 18 d'aquesta Llei.

3. Els contribuents per aquest impost que formin part d'alguna de les modalitats d'unitat familiar que estableix l'apartat 1 de l'article 68 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, poden sol·licitar que el règim opcional regulat en aquest capítol els sigui aplicat tenint en compte les normes sobre tributació conjunta que conté el títol VI de la Llei esmentada, sempre que es compleixin les condicions següents:

- a) Que el cònjuge i, si s'escau, els altres membres de la unitat familiar acreditin la seva residència en un altre Estat membre de la Unió Europea.

b) Que les condicions que estableixen els paràgrafs c) i d) de l'apartat 1 anterior es compleixin considerant la totalitat de les rendes obtingudes per tots els membres de la unitat familiar.

c) Que la sol·licitud sigui formulada per tots els membres de la unitat familiar o, si s'escau, pels seus representants legals.

4. A efectes de l'aplicació del règim opcional que preveu aquest capítol, el període impositiu ha de coincidir amb l'any natural. No obstant això, quan es produeixi la defunció del contribuent un dia diferent del 31 de desembre, el període impositiu finalitza en la data de defunció.

La determinació dels membres de la unitat familiar s'ha de fer atenent la situació que hi hagi el 31 de desembre de cada any, llevat del cas de defunció durant l'any d'algun membre de la unitat familiar; en aquest cas, els altres membres de la unitat poden sol·licitar l'aplicació del que disposa l'apartat 3 d'aquest article incloent-hi les rendes del difunt.

5. El règim opcional no és aplicable en cap cas als contribuents residents en països o territoris qualificats per reglament com a paradisos fiscals.

Article 9. Contingut del règim.

1. Una vegada acreditada la seva procedència, l'aplicació del règim opcional s'ha de fer d'acord amb el que disposa aquest article.

2. L'Administració tributària ha de determinar l'import de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent al període en què el contribuent hagi sol·licitat l'aplicació del règim opcional.

El càlcul s'ha de dur a terme d'acord amb les consideracions següents:

- a) S'ha de tenir en compte la totalitat de les rendes obtingudes pel contribuent durant el període i les circumstàncies personals i familiars que hagin estat degudament acreditades.
- b) És aplicable el que disposa l'article 52 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries.
- c) L'Administració tributària ha de fixar el tipus mitjà de gravamen resultant, que és el resultat de multiplicar per 100 el quocient següent:

En el numerador, el resultat de minorar la quota líquida total en l'import de les deduccions que siguin procedents per aplicació del que disposa l'article 66 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries.

En el denominador, la base liquidable.

El tipus mitjà de gravamen s'ha d'expressar amb dos decimals.

d) El tipus mitjà de gravamen obtingut així s'ha d'aplicar a la part de la base liquidable corresponent a les rendes obtingudes durant el període en el territori espanyol pel contribuent a qui sigui aplicable el règim opcional.

3. Si el resultat d'efectuar les operacions descrites en l'apartat anterior dona una quantia inferior a l'import global de les quantitats satisfetes durant el període pel contribuent en concepte de l'impost sobre la renda de no residents, incloent-hi els pagaments a compte, per les rendes obtingudes en el territori espanyol, l'Administració tributària ha de procedir, amb les comprovacions prèvies necessàries, a retornar-hi l'excés, de conformitat amb el procediment que estableix l'article següent.

Article 10. *Procediment.*

1. Els contribuents per aquest impost que compleixin les condicions que estableix l'article 8 d'aquest Reglament poden sol·licitar l'aplicació del règim opcional regulat en aquest capítol.

En cas de defunció del contribuent, la sol·licitud pot ser formulada pels successors del causant.

2. L'Administració pot requerir al contribuent tots els documents justificatius que consideri necessaris per acreditar el compliment de les condicions que determinen l'aplicació del règim opcional.

Si s'escau, ha de requerir el contribuent perquè, en el termini d'un mes, aporti la documentació necessària, i ha d'indicar que, si no ho fa així, s'ha de considerar que ha desistit de la seva sol·licitud.

Quan la documentació que s'aporti per justificar l'aplicació del règim o les circumstàncies personals o familiars que hagin de ser tingudes en compte estigui redactada en una llengua no oficial en el territori espanyol, s'ha de presentar amb la traducció corresponent.

3. Abans de dictar l'acord pel qual es resol la sol·licitud formulada, s'ha de posar de manifest l'expedient al contribuent o, si s'escau, al seu representant, perquè efectui les al·legacions que consideri pertinents.

4. L'Administració disposa d'un termini de sis mesos, a comptar des que es formuli la sol·licitud, per adoptar la resolució oportuna, sempre que disposi de totes les dades i tots els justificants necessaris.

Transcorregut aquest termini, la sol·licitud s'ha d'entendre desestimada, a efectes d'interposar contra la resolució presumpta el recurs o la reclamació corresponent o d'esperar la resolució expressa.

En els casos de desestimació per silenci, la resolució expressa posterior s'ha d'adoptar sense cap vinculació al sentit del silenci.

5. La resolució ha de contenir els càlculs efectuats d'acord amb el que disposa l'article anterior. Si s'escau, l'Administració tributària ha de procedir a retornar l'excés a què es refereix l'apartat 4 de l'article 9 d'aquest Reglament, sens perjudici de la pràctica de les liquidacions ulteriors, provisionals o definitives, que siguin procedents.

La devolució s'ha de fer dins el termini que estableix l'apartat 4 anterior. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi ordenat el pagament de la devolució per una causa no imputable al contribuent, s'ha d'aplicar a la quantitat pendent de devolució l'interès de demora a què es refereix l'article 58.2.c) de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, des de l'endemà de la finalització d'aquest termini i fins a la data en què se n'ordeni el pagament, sense necessitat que el contribuent ho reclami.

6. La forma i el procediment de pagament de les devolucions a què es refereix aquest article és l'establert per a les devolucions que s'hagin d'efectuar en virtut del que disposa l'article 20 d'aquest Reglament.

Article 11. *Condició de contribuents per aquest impost.*

Sens perjudici que l'opció suposi, si s'escau, una tributació efectiva a Espanya calculada en funció de les normes de l'impost sobre la renda de les persones físiques, les persones físiques a les quals sigui aplicable el règim opcional que regula aquest capítol no perden, en cap cas, la condició de contribuents per aquest impost. En conseqüència, estan subjectes al compliment de totes les obligacions que en aquest sentit els siguin exigibles en virtut del que disposa la normativa reguladora de l'impost sobre la renda de no residents.

CAPÍTOL V

Pagaments a compte

SECCIÓ 1a RENDES OBTINGUDES MITJANÇANT UN ESTABLIMENT PERMANENT

Article 12. *Pagaments a compte d'establiments permanents.*

1. Les rendes sotmeses a l'impost sobre la renda de no residents que s'obtinguin per mediació d'un establiment permanent estan sotmeses a retenció o ingrés a compte, i aquests establiments permanents queden obligats a efectuar pagaments a compte o fraccionats, en els mateixos casos i condicions que els que estableix la normativa reguladora de l'impost sobre societats per als subjectes passius per aquest impost.

No hi ha l'obligació de retenir ni d'ingressar a compte, a més dels casos derivats de l'aplicació del que disposa el paràgraf anterior, respecte dels interessos i les comissions que constitueixen ingrés d'un establiment permanent d'una entitat financera que no resideixi en el territori espanyol, que exerceixi les activitats pròpies de les entitats a què es refereix la lletra c) de l'article 57 del Reglament de l'impost sobre societats, quan siguin conseqüència de préstecs efectuats per aquest establiment permanent, llevat que es tracti de les rendes a què es refereix el paràgraf segon de l'esmentat paràgraf c).

2. Els establiments permanents estan obligats a efectuar retencions i ingressos a compte en els mateixos termes que les entitats residents en el territori espanyol.

SECCIÓ 2a RENDES OBTINGUDES SENSE MEDIACIÓ D'UN ESTABLIMENT PERMANENT

Article 13. *Obligació d'efectuar retencions i ingressos a compte.*

1. S'ha d'efectuar retenció de l'impost sobre la renda de no residents respecte de les rendes sotmeses a aquest impost percebudes per contribuents sense un establiment permanent, en els termes que estableix l'article 30 de la Llei de l'impost.

2. S'ha de fer un ingrés a compte respecte de les rendes sotmeses a l'impost sobre la renda de no residents corresponent al perceptor quan les rendes a què es refereix l'apartat anterior siguin satisfetes o abonades en espècie.

Article 14. *Excepcions a l'obligació de retenir i d'ingressar a compte.*

1. No hi ha l'obligació de fer retenció o ingrés a compte en els supòsits als quals es refereix l'apartat 4 de l'article 30 de la Llei de l'impost.

2. A efectes de l'aplicació del que disposa l'apartat 4 de l'article 30 de la Llei de l'impost, l'acreditació del pagament de l'impost o de la procedència de l'exempció s'ha de fer, segons el cas:

a) En el cas de pagament, mitjançant la declaració de l'impost corresponent a les rendes satisfetes, presentada pel contribuent o el seu representant.

b) En el cas d'exempcions, mitjançant els documents justificatius del compliment de les circumstàncies que determinen la procedència de la seva aplicació, sens perjudici de l'obligació de declarar que preveu l'apartat 5 de l'article 30 de la Llei de l'impost.

Quan l'obligat a retenir o a ingressar a compte no hagi fet la retenció o l'ingrés a compte perquè considera

que té acreditada alguna de les circumstàncies anteriors, i posteriorment es determini la improcedència de l'exempció o la inexistència de pagament de l'impost, li són exigibles les responsabilitats que li corresponguin com a retenidor per la retenció o l'ingrés a compte no efectuats.

3. A efectes del que disposa el paràgraf c) de l'apartat 4 de l'article 30 de la Llei de l'impost, no és procedent efectuar la retenció o l'ingrés a compte respecte de les rendes següents:

a) Els guanys patrimonials.

No obstant això, sí que és obligatori efectuar la retenció o l'ingrés a compte respecte de:

1r Els premis derivats de la participació en jocs, concursos, rifes o combinacions aleatòries, estiguin vinculats o no a l'oferta, la promoció o la venda de determinats béns, productes o serveis.

2n La transmissió de béns immobles situats en el territori espanyol a què es refereix l'article 18 d'aquest Reglament.

3r Les rendes derivades de transmissions o reembossaments d'accions o participacions representatives del capital o el patrimoni d'institucions d'inversió col·lectiva.

b) Les rendes recollides als paràgrafs b), llevat de les obtingudes per mitjà de països o territoris qualificats per reglament com a paradisos fiscals, c), f) i g) de l'apartat 3 de l'article 70 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer.

Article 15. *Subjectes obligats a retenir o a efectuar ingrés a compte.*

1. Estan obligats a retenir o a ingressar a compte els subjectes a què es refereix l'apartat 1 de l'article 30 de la Llei de l'impost.

2. En les operacions sobre actius financers, en les transmissions de valors del deute de l'Estat, i en les transmissions i els reembossaments d'accions o participacions representatives del capital o el patrimoni d'institucions d'inversió col·lectiva, han de fer la retenció o l'ingrés a compte els subjectes obligats a retenir o a ingressar a compte d'acord amb el que estableix l'article 71.2, paràgrafs b), c) i d), del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer.

3. En el cas de premis, està obligada a retenir o a ingressar a compte la persona o l'entitat que els satisfaci.

4. Els subjectes obligats a retenir han d'assumir l'obligació de fer l'ingrés al Tresor, sense que l'incompliment d'aquella obligació els pugui excusar d'aquesta.

La retenció i l'ingrés corresponent, quan l'entitat pagadora del rendiment sigui l'Administració de l'Estat, s'ha de fer de manera directa.

Article 16. *Naixement de l'obligació de retenir i ingressar a compte.*

1. Amb caràcter general, l'obligació de retenir i ingressar a compte neix en el moment de la meritació de l'impost, d'acord amb el que estableix l'article 26 de la Llei de l'impost.

2. En els casos de rendiments del capital mobiliari i guanys patrimonials, cal atènyer-se al que preveuen, respectivament, els articles 87 i 91 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer.

Article 17. *Base per calcular l'obligació de retenir i ingressar a compte.*

1. Amb caràcter general, la base per calcular l'obligació de retenir es determina d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 30 de la Llei de l'impost.

2. Quan la retenció s'hagi d'efectuar sobre els premis a què es refereix l'article 14.3.a).1r d'aquest Reglament, la base per al càlcul de la retenció és l'import del premi.

3. En el cas de transmissions o reembossaments d'accions o participacions representatives del capital o el patrimoni d'institucions d'inversió col·lectiva, la base de la retenció és la diferència entre el valor de transmissió o reembossament i el valor d'adquisició de les accions o participacions. A aquests efectes, es considera que els valors transmesos o reembossats pel contribuïent són els que va adquirir en primer lloc.

4. Quan les rendes siguin satisfetes o abonades en espècie, la base per calcular l'ingrés a compte s'ha de determinar d'acord amb el que disposa el capítol III del títol VI del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer.

Article 18. *Retenció o ingrés a compte en l'adquisició de béns immobles.*

1. En els casos de transmissions de béns immobles situats en el territori espanyol per contribuïents de l'impost sobre la renda de no residents que actuïn sense mediació d'un establiment permanent, l'adquirent està obligat a retenir i ingressar el 5 per 100, o a fer l'ingrés a compte corresponent, de la contraprestació acordada, en concepte de pagament a compte de l'impost sobre la renda de no residents corresponent a aquells.

2. L'adquirent no té l'obligació de retenir o d'efectuar l'ingrés a compte en els casos següents:

a) Quan el titular de l'immoble transmès és una persona física i, al 31 de desembre de 1996, l'immoble ha format part del seu patrimoni més de deu anys, sense que hagi estat objecte de millores durant aquest temps.

b) Quan el transmissor acrediti la seva subjecció a l'impost sobre la renda de les persones físiques o a l'impost sobre societats mitjançant el certificat expedit per l'òrgan competent de l'Administració tributària.

c) En els casos d'aportació de béns immobles, en la constitució o l'augment de capitals de societats residents en el territori espanyol.

3. L'obligat a retenir o ingressar a compte ha de presentar la declaració a la delegació o l'administració de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en l'àmbit territorial de la qual es trobi ubicat l'immoble i ingressar l'import de la retenció o l'ingrés a compte corresponent en el Tresor públic, en el termini d'un mes a partir de la data de la transmissió.

4. El contribuïent no resident en el territori espanyol ha de declarar, i ingressar si s'escau, l'impost definitiu, i ha de compensar en la quota l'import retingut o ingressat a compte per l'adquirent, en el termini de tres mesos a comptar de la finalització del termini establert per a l'ingrés de la retenció.

L'Administració tributària ha de procedir, si s'escau, amb les comprovacions prèvies que siguin necessàries, a la devolució al contribuïent de l'excés retingut o ingressat a compte.

5. Si la retenció o l'ingrés a compte anteriorment esmentat no s'han ingressat, els béns transmesos queden afectes al pagament de l'import que sigui més baix entre aquesta retenció o ingrés a compte i l'impost corresponent, i el registrador de la propietat ho ha de

fer constar així per una nota al marge de la inscripció respectiva, i assenyalar la quantitat de què respongui la finca. Aquesta nota es cancel·la, si s'escau, per caducitat o mitjançant la presentació de la carta de pagament o el certificat administratiu que acrediti la no-subjecció o la prescripció del deute.

Article 19. Obligacions del retenidor i de l'obligat a ingressar a compte.

1. El retenidor o l'obligat a ingressar a compte per l'impost sobre la renda de no residents han de presentar durant els primers vint dies naturals dels mesos d'abril, juliol, octubre i gener, davant l'òrgan competent de l'Administració tributària, la declaració de les quantitats retingudes i dels ingressos a compte efectuats que corresponguin pel trimestre natural immediatament anterior i ingressar-ne l'import en el Tresor.

No obstant això, la declaració i l'ingrés a què es refereix el paràgraf anterior s'han de fer durant els vint primers dies naturals de cada mes, en relació amb les quantitats retingudes i els ingressos a compte efectuats que corresponguin pel mes immediatament anterior, quan es tracti de retenidors o obligats en què concorrin les circumstàncies a què es refereix l'apartat 3.1r de l'article 71 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre. Per excepció, la declaració i l'ingrés corresponents al mes de juliol s'han de fer durant el mes d'agost i els vint primers dies naturals del mes de setembre immediatament posterior.

Els retenidors i els obligats a ingressar a compte han de presentar la declaració negativa quan hagin satisfet rendes de les que assenyalava l'apartat 4 de l'article 30 de la Llei de l'impost, llevat dels casos en què així ho estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.

2. El retenidor i l'obligat a ingressar a compte han de presentar, en el mateix termini de l'última declaració corresponent a cada any, un resum anual de les retencions i els ingressos a compte efectuats. En aquest resum, a més de les seves dades d'identificació, hi ha de constar una relació nominativa dels perceptors de les rendes subjectes a l'impost satisfetes o abonades pel retenidor o l'obligat a ingressar a compte, incloent-hi aquells als quals s'hagin satisfet rendes respecte de les que no s'hagi efectuat la retenció en virtut del que estableix l'apartat 4 de l'article 30 de la Llei de l'impost. La relació de perceptors ha de contenir les dades que determini el ministre d'Economia i Hisenda.

En cas que la relació es presenti per un suport directament llegible per ordinador, el termini de presentació és el comprès entre l'1 de gener i el 20 de febrer de l'any següent.

Estan subjectes a les mateixes obligacions que estableixen els paràgrafs anteriors les entitats domiciliades, residents o representades a Espanya, que paguin per compte d'altri rendes subjectes a retenció o a ingrés a compte o que siguin dipositàries o gestionin el cobrament de les rendes de valors.

3. El retenidor o l'obligat a ingressar a compte ha d'expedir en favor del contribuïent el certificat acreditatiu de les retencions efectuades, o dels ingressos a compte efectuats, com també de les altres dades referents al contribuïent que s'hagin d'incloure en el resum anual a què es refereix l'apartat anterior.

Estan subjectes a les mateixes obligacions que estableix el paràgraf anterior les entitats domiciliades, residents o representades a Espanya, que paguin per compte d'altri rendes subjectes a retenció o ingrés a compte

o que siguin dipositàries o gestionin el cobrament de les rendes de valors.

4. Els pagadors han de comunicar als contribuïents la retenció o l'ingrés a compte efectuats en el moment en què satisfacin les rendes, i hi han d'indicar el percentatge aplicat.

Article 20. Devolucions.

1. Quan s'hagi suportat una retenció o un ingrés a compte superior a la quota de l'impost, es pot sol·licitar a l'Administració tributària la devolució de l'excés sobre la quota esmentada.

A aquest efecte, s'ha de fer l'autoliquidació de l'impost en el model que determini el ministre d'Economia i Hisenda.

2. De conformitat amb el que preveu l'article 3 de la Llei de l'impost, l'Administració tributària ha d'efectuar aquestes devolucions en els termes que estableix l'article 85 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries.

3. A més dels contribuïents, poden presentar declaracions amb sol·licitud de devolució els responsables solidaris i els subjectes obligats a retenir.

4. Quan s'hagin ingressat en el Tresor quantitats, o suportat retencions a compte, en quanties superiors a les que es derivin de l'aplicació d'un conveni de doble imposició, es pot sol·licitar aquesta aplicació i la devolució consegüent, dins el termini de dos anys, o del que preveu l'ordre de desplegament del conveni, a comptar de la data de l'ingrés o la retenció. El ministre d'Economia i Hisenda pot declarar, amb la condició de reciprocitat, que l'esmentat termini sigui de quatre anys.

Disposició final única. Autorització al ministre d'Economia i Hisenda.

S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per dictar les disposicions necessàries per a l'aplicació d'aquest Reglament.

5357 CORRECCIÓ d'errades al Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques. («BOE» 55, de 5-3-1999.)

Havent observat errades en el text del Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 34, de 9 de febrer de 1999, i en el número 5, de 25 de febrer de 1999, del suplement en llengua catalana, se'n fa la rectificació oportuna:

A la pàgina 388, primera columna, disposició transitòria segona, apartat 3, segon paràgraf, cinquena línia, on diu: «... apartat 1...»; ha de dir: «... apartat 2...».

A la pàgina 388, primera columna, disposició transitòria segona, apartat 4, segon paràgraf, tercera línia, on diu: «... apartats 1 i 2 anteriors.»; ha de dir: «... apartats anteriors.».

A la pàgina 389, segona columna, article 3, paràgraf b), segona línia, on diu: «... Consell Superior d'Esports per l'Associació...»; ha de dir: «... Consell Superior d'Esports, per l'Associació...».

A la pàgina 392, segona columna, article 12, lletra e), quatre i sis línies, on diu: «Quan el deutor...» i «Quan entre el moment...»; ha de dir: «1 Quan el deutor...» i «2 Quan entre el moment...», respectivament.